

מ"י 61361/02/20 - מדינת ישראל נגד מאיר יונתן רינגל

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"י 61361-02-20 מדינת ישראל נ' רינגל

לפני כבוד השופטת ענת יהב
המבקשת:
נגד

מדינת ישראל

מאיר יונתן רינגל

החשוד:

החלטה

בפניי בקשה למתן צו הרחקה אשר הוגשה מכוח סעיפים 17 ו-18 לחוק איסור אלימות בספורט, התשס"ח-2008.

בקשה זו הוגשה בגין עבירה של **תקיפה במקום בו מתקיים אירוע ספורט**, לפי סעיף 16א לחוק איסור אלימות בספורט, התשס"ח-2008. מדובר בעניינינו בתקיפת שוטר.

נציג המשטרה טען בפניי, כי במועד הרלוונטי, ביום 24.2.20 התקיים משחק כדורגל בתל אביב - יפו בין הקבוצות הפועל תל אביב ומכבי תל אביב, כשבסיום המשחק הבחין השוטר בהתקהלות אוהדים ברחוב הרצל 155 בעיר, בקבוצת אוהדים אחת אשר אחזה מקלות ובקבוקי זכוכית והתקדמה אל עבר קבוצת אוהדים אחרת שגם כן אחזה במקלות ובבקבוקי זכוכית.

נציג המשטרה הציג בפניי דו"ח פעולה המתאר את מעורבותו של החשוד באירוע ולפיו קבוצת האוהדים הראשונה החלה בזריקת בקבוקי הזכוכית באוויר ואל עבר ניידת יס"מ שעצרה ברחוב, כאשר החשוד נמנה כאחד מאנשי הקבוצה, השוטר רץ לעברו וצעק כי הוא עצור אך החשוד ניסה לברוח, התפרע והתנגד בכוח לשוטר. תוך כדי כך ובעת המעצר, נזרקו לעבר השוטר בקבוקי זכוכית.

בחקירתו החשוד מספק גירסא לפיה היה במשחק הכדורגל עם חברים וכי לא ברח מהשוטר או זרק בקבוקים. החשוד טוען "**אני לא ברחתי, אני בכלל לא הבנתי מה קרה ואחרי שתי שניות הייתי על הרצפה וזהו**".

במהלך הדיון בפניי, סנגורו של החשוד טען כי חוק הספורט לא חל על המקרה, שכן אירע, כך על פי החשד והדוחות, מחוץ לאיצטדיון המשחק וביקש לדחות את הבקשה גם מן הטעם הזה.

חוק איסור אלימות בספורט:

המקור הנורמטיבי למניעת אלימות פיזית במגרש הכדורסל מצוי בסעיף 16א לחוק איסור אלימות בספורט, תשס"ח-2008 שזו לשונו:

16א. התוקף אדם במקום שבו מתקיים אירוע ספורט, דינו - מאסר שלוש שנים; לעניין זה, "תקיפה" - כמשמעותה בסעיף 378 לחוק העונשין.

בעניינינו, ע"פ חוק העונשין, תשל"ז-1977, הסעיפים לפיהם מתקיימת העבירה הנתונה הינם:

452. ההורס נכס או פוגע במזיד ושלא כדין, דינו - מאסר שלוש שנים, והוא אם לא נקבע עונש אחר.

216. (א) העושה אחת מאלה, דינו - מאסר ששה חדשים:

(1) מתנהג באופן פרוע או מגונה במקום ציבורי;

מקור נורמטיבי נוסף לפיו החוק חל גם בתוך וגם אל מחוץ המגרשים מצוי בסעיף 12א לחוק איסור אלימות בספורט, תשס"ח-2008 שזו לשונו:

12. (א) כדי להבטיח את הסדר הציבורי באירוע ספורט מוסמך שוטר, נוסף על סמכויותיו על פי כל דין, לתת הוראות לכל אדם המפריע לסדר הציבורי או מתנהג באופן אלים, או לכל אדם שיש לשוטר חשד לגביו שיפריע לסדר הציבורי או שיתנהג באופן אלים במקום שבו מתקיים אירוע ספורט, לרבות במקום הכניסה אליו, במקום היציאה ממנו או סמוך לאותו מקום, ואותו אדם חייב להישמע להוראות אלה.

חוק זה נועד להיאבק בתופעות פסולות המתקיימות באירועי ספורט של אלימות, גילויי גזענות, השלכת חפצים לעבר שדה המגרש ועוד, וכן להחמיר את הענישה ביחס לאלו המבצעים עבירות אלו.

כיום, האלימות בספורט מוסדרת בעיקר בעזרת התערבות סטטוטורית. התערבות זו באה לידי ביטוי במספר צורות כדוגמת פיקוח על האוהדים במגרשים ואף כפיקוח על בעלי הקבוצות והרשויות הציבוריות.

בהקשר זה אציין את "פירמידת הנורמות של המשחק והספורט". פירמידה זו מורכבת בראשה מחוקי המשחק הבסיסיים, תחתיהם מצויים חוקי המשחק המסדירים סנקציות במשחק בגין עבירות ובבסיס הפירמידה חוקי המדינה. כיום רווח הניסיון להיאבק באלימות שבספורט, באמצעות החוק ובעזרת מוסדות אכיפה כלליים, כדוגמת המשטרה ובתי המשפט. (עומרי גולדשטיין, איתי אפטר, "עוד שבת של משפט ושל כדורגל - בעקבות חוק הבטיחות במקומות ציבוריים" (תיקון מס' 3), התשס"ה-2005" (78).

הדין:

לאלימות המתרחשת באירועי ספורט למיניהם השלכות קשות. בראש ובראשונה ניתן לראות פגיעה מיידית בקורבנות או ברכוש אשר מושחת במהלך האירועים וזאת בעיקר במגרשי הספורט. פגיעה זו אף מובילה להימנעות של ציבור מלהגיע למשחקים בעקבות החשש מאלימות. לפגיעה ישנן משמעויות כלכליות וחברתיות ברורות. אל לנו לעמוד כנועים אל מול תופעה זו אשר מתעצמת בחלוף הזמן, ועל כן יש לטפל בה ביד חזקה.

בעניין זה קבעה כבוד סגנית הנשיאה שמואלי - מאיר בת"פ 4971-01-16 **מדינת ישראל נ' סוויסה** [פורסם בנבו] (28.12.17):

"בעצם ביצוע עבירת התקיפה באירוע ספורט, פגע הנאשם בסדר הציבורי ובערך המבקש לקדש את התחרות הספורטיבית ולהגן על אלה המבקשים ליהנות מהשתתפות וצפייה בתחרויות ספורט מפני תופעות של בריונות ואלימות, הן מילולית והן פיזית".

עוד אוסיף ואומר כי תחום הספורט רווי היבטים חיוביים ומלמד את כלל האזרחים מהן מידות ראויות. זאת ניתן להוסיף ולקרוא מדבריו של כבוד השופט הנדל בבש"פ 1869/13 **יעקב בן אברהם נ' מדינת ישראל** [פורסם בנבו] (18.01.2013):

"אכן, לדאבוננו, בתקופה האחרונה מקבלות משמעות חדשה ושלילית מילותיו של המשורר 'גם כשהלך לכדורגל, הוא לא חיפש לו רק ניצחון' (משירו של עלי מוהר ז"ל - "אמרו לו")... המשחק, פשוטו ומשמעו, אמור על דרך המלך להביא לרוויה, הנאה, שעשוע ותחרות - ואף לאחד את המשותף שבין הבריות. הוא טומן בחובו אלמנטים אוניברסאליים... הצופה בספורט עשוי וצריך לשאוב את היבטיו החיוביים של הספורט. אולם, לאחרונה, נראה כי יותר ויותר הופך המשחק לכלי הרס. תופעות שפלות של האדם עלולות לקלקל את הספורט המקצועי, ואף להשתלט עליו".

דברים אלו נאמרו במסגרת דיון בבקשה הנסובה סביב שאלת הרחקת המבקש ממגרשי הכדורגל.

לאור האמור לעיל, ולאחר ששיקללתי את חומרת המעשה המיוחס לחשוד מחד, ומאידיך את עובדת גילו הצעיר ומעורבותו באירוע ראשון מסוגו, מצאתי לאסור עליו להיכנס למקום בו מתקיים משחק כדורגל, שהינו "אירוע ספורט" כהגדרתו בחוק איסור אלימות בספורט הנ"ל, ואף להימצא במרחק של 300 מטר מהמקום בעת שמתקיים בו משחק כאמור, וזאת למשך 30 ימים מהיום, כאשר במועד המשחקים יהיה עליו להתייצב במחצית המשחק בתחנת המשטרה.

ההחלטה תפורסם בנט המשפט והמזכירות תיידע את הצדדים והחשוד.

ניתנה היום, א' אדר תש"פ, 26 פברואר 2020, בהעדר
הצדדים.